

تجمع کارگران ارکان ثالث نفت مقابل نهاد ریاست جمهوری

کارگران ارکان ثالث نفت روز گذشته مقابل نهاد ریاست جمهوری واقع در میدان پاستور تهران تجمع کردند. به گزارش ایلنا، معترضان که از استان های نفتی به خصوص از جنوب با وساییل نقلیه مختلف از جمله اتوبوس به تهران آمده‌اند، می گویند: بعد از سال ها انتظار و وعده، هنوز پیمانکاران و واسطه‌ها حذف نشده‌اند.
ظاهر آلابی آنها آن چنان قدر تمند است که دولت چهاردهم نیز به‌رغم قول‌هایی که داده بود، کاری نکرد. کارگران ارکان ثالث نفت در این تجمع، بار دیگر عدم تحقق وعده‌های رسمی دولت و رئیس‌جمهور درباره حذف شرکت‌های پیمانکار تأمین نیرو، تبدیل وضعیت و اجرای نظام پرداخت مسمان یا کارکنان قرارداد مدت‌معین را یادآور شدند؛ وعده‌هایی که تا امروز فقط روی کاغذ مانده و نتیجه‌اش تداوم تبعیض و بی‌ثباتی شغلی برای هزاران نیروی کار باتجربه بوده است. آنها می‌گویند: خواستار عقد قرارداد مستقیم و حذف پیمانکاران هستیم. وظایف اصلی صنعت نفت بر عهده‌ما کارگران ارکان ثالث است اما مزایا و امکانات آن نصیب دیگران می‌شود! ما همچنان از امنیت شغلی و دستمز شایسته محرومیم.

افزایش حقوق مهرماه هم رضایت رسمی‌های نفت را به همراه نداشت

نیروهای رسمی و عملیاتی شرکت نفت فلات قاره شاغل در منطقه خارک در بیانیه‌ای مطالبات خود را بیان کردند و نسبت به عدم تحقق مطالبات‌شان اعتراضی کردند. به گزارش ایلنا، در این بیانیه با اشاره به وعده‌های داده شده برای رسیدگی به مطالبات نیروها آمده است: بی‌اعتنایی به مطالبات پرسنل مناطق عملیاتی، به جای رسیده که در سفر مدیرعامل به منطقه، وی حدود ۳ ساعت با مدیران پتروشیمی خارک و شرکت‌های خصوصی جلسه داشت اما حاضر به حضور ۳ دقیقه‌ای در بین پرسنل منطقه نشد! تنها اتفاق این مدت، افزایش ۲۵ درصدی سقف حقوق پرسنل خشکی و ۲۰ درصدی پرسنل سکوهای دریایی بعد از گذشت ۱۵ ماه از سال بود، درحالی که سقف حقوق پرسنل ستادی و شمال نشین از همان ابتدای سال، ۳۰ درصد افزایش یافته بود. این افزایش ناچیز سقف حقوق پرسنل مناطق عملیاتی، فرسنگ‌ها به مطالبه پرسنل که دریافت کامل فوق العاده‌ها و مزایای عملیاتی و اقماری است، فاصله دارد. در ادامه این بیانیه آمده است: درباره سایر مطالبات اصلی پرسنل از قبیل اصلاح پایه حقوقی پرسنل کف‌بگیر سازمان، شفاف‌سازی مالیات‌های دریافتی، اجرای کامل ماده ۱۰، دریافت کامل سنوات بازنشستگی و همچنین مطالبات رفاهی و انگیزشی پرسنل نیز اتفاقی نیفتاده است. آنها در پایان تأکید کردند که به مطالبه‌گری و اعتراض به شرایط ادامه خواهند داد.

مصدومیت سه کارگر فنی در شهرک صنعتی آق قلا

سه کارگری که کارخانه ذوب آهن واقع در شهرک صنعتی آق قلا حین کار با یک دستگاه صنعتی از ناحیه پا گرفتار و مصدوم شدند. به گزارش ایلنا، علت این حادثه به‌طور دقیق مشخص نیست اما به گفته عوامل امداد و نجات هلال احمر گلستان، این سه کارگر هنگام کار با یک دستگاه از ناحیه پا گرفتار و دچار آسیب دیدگی می‌شوند و به علت شدت جراحات وارده، دو نفر به درمانگاه اورژانس و نفر سوم با ۴۷ سال سن به بیمارستان آل جلیل آق قلا منتقل شد.

کارگزاری مطرح شد: درخواست افزایش مبلغ عیدی کارمندان

جمعی از کارمندان دولت در نامه‌ای سرگشاده خطاب به نمایندگان و رئیس مجلس و رئیس سازمان برنامه و بودجه، خواستار مسمان‌سازی عیدی کارمندان یا کارگران شدند. این نامه که در پلتفرم کارزار به امضای بیش از ۸۱ هزار نفر از کارمندان رسید، خطاب به رئیس و نمایندگان مجلس و نیز رئیس سازمان برنامه و بودجه آمده است: «بر اساس قانون کار، میزان عیدی کارگران برای یک سال کار حداقل معادل ۶۰ روز (دو برابر پایه دستمزد) و حداکثر ۹۰ روز (سه برابر پایه دستمزد) است. به این ترتیب، حداقل عیدی سال ۱۴۰۵ مبلغ ۱۴ میلیون و ۲۰۰ هزار تومان و حداکثر آن ۲۱ میلیون و ۳۰۰ هزار تومان تعیین شده است. اما درباره کارمندان دولت در حالی که میزان عیدی کارگران به صورت شش‌مور و بر اساس دستمزد تعیین می‌شود، عیدی کارمندان دولت معمولاً به صورت رقم ثابت و بسیار پایین‌تر پرداخت می‌شود. این اختلاف سال‌هاست باعث نارضایتی شدید قشر کارمند شده است که هم‌اکنون نیز با فشار تورم، افزایش هزینه‌های معیشتی و کاهش قدرت خرید روبه‌رو هستند.» در ادامه می‌خوانیم: «لازم است دولت برای عدالت پرداخت و حفظ انگیزه کارکنان، یک بازنگری جدی در نظام عیدی و پاداش کارمندان انجام دهد. در شرایط فعلی، پرداخت رقم ثابت و ناچیز دیگر پاسخ‌گوی نیازهای واقعی زندگی نیست و تنها شاکف میان کارمندان و سایر اقشار را عمیق‌تر می‌کند.»

نسرین هزاره مقدم

پنجره را که باز می‌کند، باد سرد پاییزی داخل می‌آید. شهر اسیر راه‌بندان است: «ماهی ۱۱ میلیون تومان را از این پنجره به بیرون پرت می‌کنم...»

این بازنشسته که حالا راننده اسنپ است و به قول خودش روزی هشت ساعت دنده صد تا یک گاز عوض می‌کند، بعد از ۳۰ سال کار در یک کارخانه تولید پوشاک، فقط ۱۵ میلیون تومان مستمری می‌گیرد. او «شهر» را بعد از چند نسل زندگی با آبرو ترک کرده و ناخواسته برای چند متر می‌گردیم اما حالا مجبور شدیم برآی زندگی مستاجری به شهر ک اندیشه بروم و آنجام ماهی ۱۱ میلیون تومان اجاره خانه بدهم تا خانواده سه نفرام سرپناه داشته باشد. اگر یک روز مسافر کنشی نکنم، نان شب هم نداریم.»

این راننده به پاییز بی‌باران و خشک بیرون پنجره خیره شده و می‌گوید: «این شهر دیگر جای مانیتست...».

مردم از «شهر» رانده شده‌اند

سیطره صاحب ثروت و قدرت بر شهر شیر تهران، جایی برای ساکنان عادی و مزدبگیر نگذاشته است چون شهر فقط برای ثروتمندان است، و دیگر غالب سیاستگذاران شهری در دهه‌های اخیر به خصوص در این ۱۰ سال، بر این هدف اصلی متمرکز بوده که ساکنان عادی کلانشهرها و به‌طور مشخص تهران به حاشیه‌های بیرون شهر یا شهرک‌های تازه‌ساز و غالباً بی‌امکانات، همان گتوهای دولت‌ساخته یا شرکت‌ساخته برای سکونت آدم‌هایی که از قطار تورم عقب مانده‌اند، رانده شوند یا در بدترین حالت، آن چنان در مانده شوند که حتی سقفی شخصی برای سکونت نداشته باشند.

بررسی‌های میدانی نشان می‌دهد در ماه‌های اخیر، قیمت اجاره هر تخت در اتاق‌های چند نفره در پانسیون‌های مرکز تهران به ماهی ۶ میلیون تومان رسیده است؛ یعنی کارگری با حداقل دستمزد باید نصف حقوق ماهانه‌اش را

گفت و گو

انتقاد یک فعال کارگری از وضعیت بیمه تکمیلی بازنشستگان:

مناقضه بیمه تکمیلی بازنشستگان تأمین اجتماعی که هر سال از سوی کانون عالی کارگران بازنشسته و مستمری‌بگیران تأمین اجتماعی انجام می‌پذیرد، همواره پر حاشیه است. در حالی که بازنشستگان عموماً به خدمات شرکت آتیه‌سازان حافظ انتقاد دارند، همه ساله این شرکت در مناقصات بیمه تکمیلی برنده می‌شود.

حجتی حاجی زاده دبیر اجرایی خانه کارگر کلاشن و رئیس اتحادیه کارگران خودرو ساز در این باره به ایلنا گفت: رانت پنهان در بیمه تکمیلی درمان بازنشستگان و مستمری‌بگیران تأمین

گفت و گو

عدالت مدنظر مسئولان خلاصه در سخنرانی‌هاست

لزوم افزایش واقعی حقوق کارگران شهرداری‌ها

یک فعال کارگری با انتقاد از حقوق ناچیز کارگران شهرداری و شرایط دشوار معیشتی آنها گفت: در حالی که تورم افسارگسیخته هر روز سفره‌های مردم را کوچک‌تر می‌کند، کارگران شهرداری با حقوقی زندگی می‌کنند که نه تنها پاسخگوی یک زندگی آبرومند نیست، بلکه آنها را در چرخه‌ای از فقر، بدهی و ناامیدی گرفتار کرده است.

عبدالعظیم همایونی در گفت‌وگو با ایلنا تصریح کرد: همین افراد، ستون‌های پنهان شهر هستند و اگر یک روز نباشند، چرخ شهر از حرکت می‌ایستد. با این حال، اشل حقوقی کارکنان

عضو شورای عالی کار خبر داد:

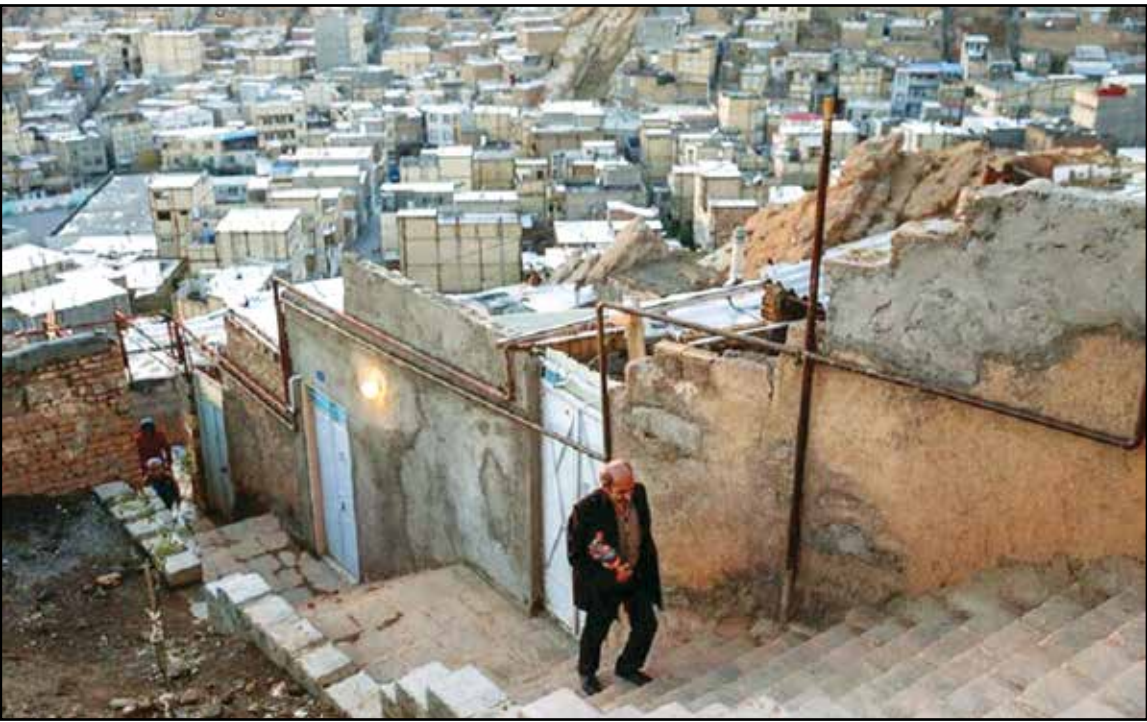
احتمال آغاز چانه‌زنی‌های مزد ۱۴۰۵ از ماه آینده

عضو شورای عالی کار درباره شروع چانه‌زنی تعیین حداقل دستمزد ۱۴۰۵ با اشاره به چالش‌های زیاد با ابعاد گسترده این موضوع، گفت: براساس روال سال گذشته شاید از ماه آینده جلسات کمیته‌مزد آغاز شود.

محمدرضا تاجیک در گفت‌وگو با مهر درباره وضعیت رسیدگی به سیدمعیشت کارگران برای تعیین دستمزد سال ۱۴۰۵ گفت: ساختار تعیین دستمزد طی سال‌های آتی این گونه بوده که عدد آن با ملاک قرار دادن چند شاخص به دست می‌آید. نرخ تورم یکی از این شاخص‌هاست ولی مهمترین مؤلفه در حوزه تعیین دستمزد، سیدمعیشت کارگران طبق تبصره ۲ ماده ۴۱ قانون کار است و این ماده قانونی زمانی محقق می‌شود که شرکت‌های اجتماعی با یکدیگر به یک اتفاق نظری برسند.

افزایش اجاره‌بها حتی در شرایط رکود مسکن، مستاجران کم‌درآمد را از شهر بیرون می‌کند

یک عمر دوندگی برای چند متر جای خواب

تهران تا ۵۹.۹ درصد هم رسیده است. در لرستان سهم مسکن در سبید هزینه خانوار ۳۴ درصد، در کرمانشاه ۳۳ درصد، در آذربایجان شرقی ۳۲ درصد، در آذربایجان غربی ۳۷ درصد، در استان مازندران ۳۵ درصد، در استان سمنان ۳۸ درصد، در استان گلستان ۳۴ درصد و در استان خراسان رضوی ۴۰ درصد است.

در مهرماه امسال نیز به‌رغم تشدید رکود مسکن، قیمت مسکن و قیمت اجاره خانه همچنان در مسیر صعود قرار داشته است. شاخص قیمت

اجاره در این ماه رشد کرده و به ۳۵۳.۱ واحد رسیده که نشان‌دهنده افزایش اجاره‌بها در آغاز نیمه دوم سال است. تورم ماهانه اجاره نیز در مهرماه با رشد ۰.۲ درصدی نسبت به شهریور ماه، به سه درصد رسید. علاوه بر این، تورم نقطه به نقطه اجاره در مهرماه ۳۴ درصد اعلام شد؛ یعنی براساس داده‌های رسمی، هر خانواده در مهرماه امسال به نسبت مهر سال قبل به طور میانگین ۳۴ درصد بیشتر اجاره خانه می‌پردازد.

در این تورم شتابان و بدون توقف، نه فقط کارگران مهاجر، حاشین نشین یا روستاییان

مناقضه‌ای که نتیجه‌اش مشخص است

حاجی زاده تصریح کرد: در سال‌هایی که تورم نفش بازنشستگان را بریده و سفره‌هایشان هر روز کوچک‌تر شده، رانت و عدم شفافیت در قراردادهای بیمه تکمیلی درمان، به یکی از تاریک‌ترین نقاط نظام خدمات اجتماعی کشور بدل شده است. هر سال، براساس ظواهر قانونی، کانون عالی بازنشستگان و مستمری‌بگیران تأمین اجتماعی آگهی دعوت از شرکت‌های بیمه گر برای ارائه خدمات بیمه تکمیلی به بازنشستگان را منتشر می‌کند اما نتیجه از پیش روشن است چون هیچ شرکت بیمه‌ای در مزایده شرکت نمی‌کند! البته این به آن معنا نیست که هیچ شرکتی رغبتی به این موضوع ندارد.

این فعال کارگری تأکید کرد: یک علت انحصاری و غیر رقابتی بودن قرارداد بیمه تکمیلی بازنشستگان که بسیاری از دوستان کانون‌های بازنشستگان از آن مطلع نیستند و بر مبنای عدم اطلاع تخصصی بر آن صحه می‌گذارند، این است که طبق بخشنامه رسمی شرکت بیمه مرکزی ایران، شرکت‌های بیمه تجاری اجازه عقد قرارداد با نهادهایی مانند کانون عالی بازنشستگان را ندارند. سال‌ها قبل طی بخشنامه‌ای همه بیمه‌گذاران تجاری دستور داده شده که قبل از حضور در مناقصه، از بیمه مرکزی مجوز اخذ شود. بیمه مرکزی ایران اجازه ورود در این مناقصه را به هیچ‌یک از شرکت‌های بیمه تجاری طی یک دهه اخیر نداده و مشخص است انحصار در فضاهای اقتصادی و قراردادها، باعث زیان مصرف‌کننده کالا و خدمات می‌شود.

سیاست‌گذار و ناظر بر توزیع عادلانه منابع باشد؟ مگر نه اینکه قانون اساسی، کرامت انسانی را اصل می‌داند؟

وی اضافه کرد: چرا در تدوین بودجه‌های سالانه، همواره سهم کارکنان شهرداری در حاشیه قرار می‌گیرد؟ چرا افزایش حقوق

اگر پرسیده شود چرا جلسات کمیته مزد طولانی است به این برمی‌گردد که کف قیمت مرکز آمار ایران در برخی مواقع غیر قابل دسترس است. برخی نرخ‌ها استثنایی در یک مقطع خاص زمانی و در یک فروشگاه خاص، ملاک عمل نرخ تورم اقلام خوراکی قرار می‌گیرد در حالی که قیمت‌های معمول متفاوت با آنهاست که عموم مردم خرید می‌کنند.

تاجیک افزود: از سوی دیگر وقتی قرار است اعداد برای سید معیشت محاسبه شود استناد به نرخ‌ها باید از یک مرجع رسمی و مورد تأکید باشد و در حال حاضر این عده‌ها یا از مرکز آمار ایران یا بانک مرکزی باید گرفته شود. به همین دلیل در برخی بخش‌ها برای اجماع جالش وجود دارد. وی با اشاره به تغییرات سبب غذایی ارائه شده از سوی وزارت بهداشت، گفت: در چند سال اخیر با افزایش قیمت گوشت قرمز این قلم با تخم‌مرغ جایگزین شده یا مقدار در نظر گرفته مواد غذایی روند کاهشی داشته است. در واقع باید گفت در تعیین دستمزد حداقلی جامعه کارگری با جالش‌های زیاد روبرو ابعاد گسترده مواجه هستیم.

جامعه دیگر نمی‌تواند در همان شهری زندگی کند که در آن کاری کند. پرشش نخست این است که چرا با وجود انبوه طرح‌ها و شعارها، خانه برای مردم عادی این قدر دور از دسترس مانده است. پاسخ ساده نیست اما اگر از واقعیت‌های روزمره شروع کنیم از اجاره خانه‌ها، خانه‌های خالی و وام‌های بی‌اثر، به الگوی کلی می‌رسیم. ساختار اقتصاد مسکن در ایران نه برای زیستن، بلکه برای انباشت طراحی شده است. در خیابان‌ها خانه‌هایی وجود دارند که هیچ کس در آنها زندگی نمی‌کند، اما هر روز ارزش‌شان بالا می‌رود. در همان نزدیکی، خانواده‌هایی در انتظار تمدید اجاره، وسایل‌شان را بسته‌اند. این تضاد، تصویر واقعی از سیاست زمین و مسکن در ایران است.

او اضافه می‌کند: براساس آمار رسمی، بیش از ۲.۵ میلیون خانه در کشور خالی است. اگر خانه وجود دارد اما بی‌ساکن است، پس بحران نه فقط در کمبود فیزیکی بلکه در منطک مالکیت نهفته است. برای تحلیل ریشه‌های بحران باید به پنج سوال کلیدی پاسخ دهیم: چرا خانه گران است، چون زمین گران است، چرا زمین گران است، چون عرضه‌اش در اختیار نهادهای خاص است. چرا این نهادهای زمین را آزاد نمی‌کنند، چون زمین سرمایه‌ای است که ارزش سیاسی دارد. چرا دولت نمی‌تواند کنترل کند، چون خود بازیگر بازار است و چرا این چرخه شکسته نمی‌شود، چون سیاست مسکن، تابع منافع کوتاه‌مدت انتخاباتی و رانتی است.

حیدری تأکید می‌کند که «نتیجه این چرخه، زندگی‌های بی‌سامان است. خانواده‌هایی که هر سال باید محله عوض کنند، کودکانشان مدرسه‌شان را از دست می‌دهند و روابط اجتماعی‌شان از هم می‌پاشد. بحران مسکن، بحران سکونت است و سکونت یعنی ثبات و امنیت روحی و روانی، خاطره و ریشه. یادمان نرود که وقتی خانه نباشد، جامعه هم که تکه تکه می‌شود.»

نیازی به تکرار نیست که طرح‌های دولت‌های متوالی و نشست‌های رنگارنگ و قرارگاه‌ها و کمیته‌های متعدد بدل عنوان «مسکن کارگری» هیچ کدام به خانه‌دار شدن کارگران نینجامیده است. با وجود اعلان‌های مکرر دولت‌ها، در دهه اخیر، یک خانه، حتی یک خانه برای کارگران نساخته‌اند. مسکن کارگری یک برهوت بی‌پایان است.

وقتی زمین از آن صاحبان قدرت است و «شهر» تیول ثروتمندان، خانواده کارگر سر از زان و تحت استثمار می‌که بعد از عمری دوندگی حتی یک سقف بالای سر ندارد، باز زندگی پاسبیونی و شب‌خوابی در پارک‌ها و گر معانه‌ها، تکه تکه می‌شود و نهادهای به نام خانواده پابر جامنی ماند.

وی افزود: در نتیجه، شرکت بیمه تکمیلی آتیه‌سازان که از منظر حرفه‌ای یک شرکت بیمه‌ای نبوده و زیر مجموعه بیمه سلامت و وزارت بهداشت است، همه ساله خیالشان از راه هر سطحی از خدمات با هر نوع کیفیتی راحت است و در موارد بسیاری به جای مناقصه، گفت‌وگویی یک‌طرفه میان مدیران کانون عالی و نمایندگان آتیه‌سازان حافظ جریان می‌یابد. حاجی زاده اظهار کرد: بازنشستگان و افراد تحت تکفل آنان، ناچارند هزینه‌های هنگفت بیمه تکمیلی را بپردازند، در حالی که هنگام نیاز، با سقف‌های رالی پایین، تعهدات ناقص و خدمات تحقیرآمیز روبه‌رو می‌شوند. اگر هیچ شرکت بیمه‌گر دیگری اجازه حضور ندارد، این چه مناقضه‌ای است که هر سال برنده‌اش همان شرکت است؟ اگر ساختار حقوقی و اقتصادی کشور، کانون عالی را به رسمیت نمی‌شناسند، چگونه می‌تواند همان از منابع بازنشستگان از مسیر کانون عالی جابه‌جایی شود؟ دبیر اجرایی خانه کارگر کاشان بیان کرد: تا زمانی که فرآیند انتخاب بیمه‌گر تکمیلی در مان در چارچوب رقابتی، قانونی و زیر نظارت مستقیم کمیته مرکزی و تأمین اجتماعی انجام نشود، نام بیمه تکمیلی درمان چیزی جز پوسته‌ای بر زرق و برق برای پوشاندن واقعیتی تلخ؛ یعنی رانت و انحصار و البته نا کارآمدی نخواهد بود.

وی در پایان خاطر نشان کرد: با باید روابط خود را با بیمه مرکزی تغییر دهیم تا ذیل بخشنامه هر طوطه شناسایی شویم. با اینکه تلاش کنیم با مطالبه‌گری، آن بخشنامه را اصلاح کنیم تا فرآیند برون سپاری خدمات بیمه تکمیلی عادلانه و رقابتی و شفاف شود.

گفت و گو

آنها همواره مشروط، محدود و وابسته به هزار اما و اگر است؟ چرا اشل حقوقی آنها با سایر کارکنان دولت هم‌تراز نیست، در حالی که بار سنگینی را به دوش می‌کشند؟ همایونی تأکید کرد: این موضوع صرفاً یک مطالبه صنفی نیست، بلکه موضوعی انسانی است. کارگری که با حقوق ناچیز، فرزندانش را به مدرسه می‌فرستد، اجاره خانه می‌پردازد، دار و تپیه می‌کند و نان سفره می‌گذار، قهرمان است اما قهرمان هم، اگر دیده و حمایت نشود و به رسمیت شناخته نشود، روزی که می‌آورد و از پامی افتد.

وی در پایان گفت: زمان آن رسیده که دولت و مجلس، به جای شعارهای کلی، به اصلاح واقعی اشل حقوق کارگران شهرداری بپردازند. عدالت نباید فقط در سخنرانی‌ها دیده شود، بلکه باید در فیش حقوقی کارگران نیز نمود پیدا کند. وقت آن رسیده است که صدای این قشر از حاشیه به متن بیاید.

نماینده جامعه کارگری درباره میزان تأثیر دستمزد در بهای تمام شده محصولات تولید شده صنعتی و غیر صنعتی، گفت: بارشد فراز قیمت مواد اولیه تأثیر دستمزد نیروی انسانی در تولید کاهش یافته ضمن اینکه قیمت دلار از ابتدا سال تا انتها روند افزایشی دارد. این عوامل تأثیر دستمزد را به حداقل رسانده، بنابراین سهم دستمزد در بهای تمام‌شده بسیار پایین آمده است.

